

PEȘTERILE ZONEI CARSTICE GODINEȘTI - CĂRMĂZĂNEȘTI (JUDEȚUL HUNEDOARA)

HALASI GABOR

Zona carstică de la Godinești-Cărmăzănești este situată la 10-13 km Nord-Est de localitatea Zam (județul Hunedoara), la limita sud-vestică a Munților Metaliferi.

Întinsă pe o suprafață de 5 km², calcarele de la Godinești-Cărmăzănești aparțin depozitelor neojurasice ale unității Căpâlnaș-Techereu dispuse pe un substrat ofiolitic. Baza succesiunii este reprezentată de calcare alb-roșietice oxfordiene urmate de calcare masive coraligene ale faciesului de Stramberg. Dispoziția fâșieformă a depozitelor calcaroase, având în directă vecinătate roci impermeabile, a condiționat interceptarea calcarelor de către scurgeri de ape organizate pe aceste porțiuni impermeabile.

În ceea ce privește hidrografia zonei putem preciza că aceasta aparține bazinului hidrografic al Văii Mureșului prin doi afluenți care intersectează calcarele, drenând apele dinspre nord spre Valea Mureșului. Valea Gurasada atinge doar extremitatea estică a blocului de calcar în care a generat un sector cu versanți abrupti ce adăpostesc peșterile de la Cărmăzănești. Valea Glodului, la înălțimea localității Godinești, are un curs paralel cu fâșia de calcar, realizând un mic defileu.

Studiile de suprafață au scos în evidență cele mai variate forme exocarstice. Sectorul central al zonei este dominat de micul platou carstic de la Boiu de Sus, centralizat în jurul străpungerii hidrocarstice a sistemului: Peștera de Sus de la Boiu - Peștera de Jos de la Boiu. Pe acest platou se pierd apele Văii Peșterii, în capătul sudic al unei văi oarbe, în ponorul de la gura Peșterii de Sus de la Boiu. Pe linia ideală între cele două peșteri a sistemului mai sus amintit, un șir de doline adânci marchează direcția drenajului subteran al apelor Văii Peșterii. Tot în acest sector se realizează mici ramificații ale șirului central de doline. Dolinele de contact apar pe partea nordică, abia identificabile, în număr foarte mic.

Carstul de versant se dezvoltă în cele două văi ce delimitează dinspre est și vest zona. În ambele subzone întâlnim abrupturi mici cu aspectul tipic al carstului local. Lapiezurile apar mai numeroase pe partea estică a Vârfului Galben și pe Dealul Fântânele.

Endocarstul de la Godinești-Cărmăzănești este constituit din 27 cavități naturale, inventariate și explorate între anii 1976-1978 de către Cercul de speologi

amatori „Liliacul” Arad. Ele sunt reprezentate de 24 peșteri și 3 avene. Din totalul acestor cavități doar 5 depășesc lungimea de 100 m și un singur aven trece cota de -50 m.

Pentru o privire cuprinzătoare asupra endocarstului zonei prezentăm un tabel cu repartiția peșterilor pe cele două bazine hidrografice secundare și câteva date morfometrice cuprinzând elementele principale dimensionale ale acestora (fig. nr. 2).

Majoritatea peșterilor ce apar în cadrul acestei zone sunt peșteri fosile, de mici dimensiuni, dezvoltate în versanții văilor, reprezentând vechi drenaje locale, dintre care multe erau modelate de mici pierderi de ape și infiltrații. Peșterile mari sunt fie de tip emergență fie de resurgentă, sau peșteri deja fosile, ce marchează vechi puncte de pierderi, care au fost generate și modelate de cursuri de ape organizate pe roci impermeabile și coborâte spre calcare.

Privind numărul peșterilor fosile și active în raport cu dezvoltarea acestora, se constată foarte clar că peșterile active sunt sensibil mai mari față de cele fosile (fig. nr. 3).

Înainte de a intra în partea descriptivă a lucrării trebuie să precizăm câteva aspecte:

- datele geologice sunt comune în ansamblu pentru fiecare cavitate și se rezumă la cele aflate din prezentarea generală a zonei;
- descrierea cavităților s-a făcut în sensul parcurgerii lor, de la intrare spre interior;
- pentru stabilirea datelor dimensionale ca: dezvoltarea și denivelarea, s-a recurs la normele convenționale utilizate de toți speologii din țară;
- cifrele de codificare sunt doar informative, determinate pe baza sistemului zecimal de inventariere și grupare al Catalogului peșterilor din România apărut în 1976.

3031. BAZINUL VĂII GURASADA

1. Peștera nr. 1 din Steanul Poienii

Peștera este situată la cca. 1 km spre amonte de extremitatea nordică a localității Cărmăzănești. Intrarea relativ mică 1,5/1 m se deschide în partea centrală a versantului drept al Văii Cărmăzănești la 420 m altitudine.

Cavitatea este formată dintr-o singură galerie ascendentă cu porțiuni incomod accesibile, având o lungime totală de 18 m. Planșeul peșterii este constituit din pământ afânat și pietriș, iar pereții, în special în zona terminală, sunt acoperiți cu scurgeri parietale (fig. nr. 4). A fost explorată și cartată în mai 1976.

2. Peștera nr. 2 din Steanul Poienii

Situată în versantul drept al Văii Cărmăzănești, la cca 1 km în amonte de localitatea Cărmăzănești. Cele trei orificii de intrare sunt dispuse la 390 m altitudine, puțin în aval de Peștera nr. 1 din Steanul Poienii.

Peștera prezintă o încăpere spațioasă, iluminată complet de la exterior. Are un pilier mic și o galerie fosilă ascendentă ce se ramifică din peretele opus intrării principale (fig. nr. 5). Cavitatarea are o dezvoltare de 18 m și nu prezintă nici un fel de concrețiune. S-a explorat și cartat în mai 1976.

3. Peștera Mare din Steanul Poienii

Cu cele două intrări largi ce se deschid la 385 m altitudine, în ruptura Steanului Poienii, din versantul drept al Văii Cărmăzânești, este una din cele mai mari peșteri ale zonei.

Cele două intrări situate la 35 m altitudine față de firul văii Cărmăzânești determină două încăperi vecine. Cea din amonte este formată dintr-o sală de formă alungită în direcția Nord-Est-Sud-Est. Sala înaltă nu prezintă nici un fel de concrețiuni. Planșeul este format din pietre mai mari; de la intrare coboară ușor și se abate spre orizontală. Încăperea vecină, cu portalul larg 20/4 m, prezintă componentul principal al peșterii. Pornind de la intrare, galeria ușor ascendentă se strâmtează treptat și se închide la 23 m de la gura peșterii. În peretele din dreapta, la nivelul planșeului se realizează o deschidere joasă, prin care se poate pătrunde în Sala Interioară a peșterii. Această sală, cu dimensiuni de 14/6/4 m prezintă scurgeri parietale care se accentuează în galeria terminală, ce pornește din colțul sudic al sălii (fig. nr. 6). Galeria peșterii cumulează o lungime totală de 81 m care s-au explorat și cartat în mai 1976.

4. Peștera din Priporul Poienii

Este situată la 375 m altitudine în versantul drept al Văii Cărmăzânești, la cca. 300 m amonte de Podul Natural de la Cărmăzânești.

Intrarea peșterii se deschide la baza unei mici rupturi în versantul împădurit la 25 m altitudine față de talvegul văii. Peștera este formată dintr-o singură galerie joasă care la 10 m distanță de la intrare debușează într-o sală terminală înaltă. Urcând o treaptă pozitivă de 6 m spre dreapta se poate pătrunde într-o săliță superioară ornamentată în întregime cu gururi active și scurgeri parietale cu porțiuni acoperite cu montmilch (fig. nr. 7). Peștera are o dezvoltare de 23 m cu 9 m denivelare. A fost cartată în iunie 1976.

5. Podul Natural de la Cărmăzânești

Acest tunel natural este situat la capătul nordic al localității Cărmăzânești, pe firul văii, la altitudinea de 350 m. Podul Natural de la Cărmăzânești constituie o peșteră activă de tip insurgență-resurgență, formată dintr-o galerie principală activă și câteva mici galerii laterale (fig. nr. 8). Sectorul activ îndeplinește rolul canalului de drenaj al pârâului Cărmăzânești, pe o lungime de peste 50 m. Din anii 1800 s-au amintit cazuri când galeria activă s-a înfundat cu trunchiuri de copaci, pietriș și alte depuneri, constituind un adevărat baraj natural în calea apelor. În

urma desfundării dopului natural temporar, așezările din aval erau inundate de marea cantitate de apă revărsată.

Din cele 4 intrări ale peșterii, cele două mai mari constituie porțile de pătrundere și reparație a pârâului. La 18 m spre vest de intrarea principală din amonte se deschide al treilea orificiu, cu dimensiuni mai modeste, prin care se realizează legătura exteriorului cu sectorul vestic fosil. Sectorul este constituit din două săli mai mari și câteva galerii înguste, hornuri și diverticole. Cea de a patra intrare constituie o mică fereastră în vecinătatea portalului sudic, prin care galeria activă primește lumina exterioară și pentru sectorul central. Planșeul peșterii este ocupat pe o mare porțiune de albia cursului subteran. Sectorul vestic are planșeul pietros cu depuneri de sedimente aduse de către pârâul peșterii în urma marilor averse. Concrețiunile apar sub forma câtorva mici stalactite și porțiuni de scurgeri parietale. Peștera are o dezvoltare de 164 m. A fost menționată de către Téglás Gábor în anul 1880, iar cartarea s-a realizat în mai 1976.

6. Peștera nr. 1 de la Podul Natural

Este situată în versantul drept al Văii Cărmăzănești, în imediata vecinătate a Podului Natural. Intrarea relativ mare, 5/3 m, se deschide la 360 m altitudine, la baza unui colț de calcar ciuruit de intrările altor patru peșteri vecine (fig. nr. 9). Peștera este formată dintr-o singură sală de 15/6/3 m cu un planșeu pietros, ușor descendent și trei mici diverticole neînsemnate. Are o dezvoltare de 36 m și s-a cartat în iunie 1976.

7. Peștera nr. 2 de la Podul Natural

Situată pe versantul drept al văii Cărmăzănești, la 8 m în amonte de Peștera nr. 1 de la Podul Natural. Intrarea peșterii se deschide în peretele vertical, la 365 m altitudine. Cavitatea este formată dintr-o singură galerie mult meandrată și ușor ascendentă, cu pereții acoperiți de scurgeri parietale (fig. nr. 10). Peștera are o lungime de 34 m și a fost explorată și cartată în iunie 1976.

8. Peștera nr. 3 de la Podul Natural

Cu intrarea îngustă suspendată la 20 m altitudine față de talvegul văii, peștera, situată în vecinătatea Peșterii nr. 2 de la Podul Natural, este formată dintr-o singură galerie fosilă și descendentă (fig. nr. 11). Pornind de la gura strâmtă a peșterii se coboară câteva mici trepte în urma cărora se observă o mică deschidere prin care pătrunde lumina zilei în galerie. Urmează galeria terminală care coboară ușor, cu pereții acoperiți de scurgeri parietale, și se închide după 8 m. Galeriiile peșterii totalizează o lungime de 19 m, cu o denivelare de -4 m. A fost explorată și cartată în iunie 1976.

9. Peștera nr. 4 de la Podul Natural

Cu intrările situate la 380 m, altitudine peștera constituie o străpungere a pîntenului de calcar de pe versantul drept al Văii Cărmăzănești, din vecinătatea Podului Natural.

Peștera este formată dintr-o galerie fosilă, cu orientare generală nord-sudică, cu un sector labirintic dezvoltat la capătul nordic (fig. nr. 12). Galeria peșterii au fost explorate și cartate în iunie 1976 pe o lungime de 90 m. Porțiuni concreționate se întâlnesc în sectorul labirintic sub formă de scurgeri parietale și mici clusterite pe alocuri acoperite cu montmilch.

10. Peștera nr. 5 de la Podul Natural

Situată la altitudinea de 390 m, în versantul drept al Văii Cărmăzânești, din vecinătatea Podului Natural, cu intrarea largă așezată la cea mai înaltă cotă dintre cele 5 cavități vecine. Peștera, constituită dintr-o singură galerie orizontală s-a explorat și cartat în iunie 1976, pe o lungime de 20 m (fig. nr. 13). Prin centrul peșterii se văd urmele unor vechi săpături, probabil din care a rezultat și un fragment de *Ursus spelaeus*.

11. Peștera de la Viezurimi

Situată pe versantul drept al unui mic afluent din dreapta Văii Cărmăzânești, peștera se deschide la 500 m altitudine, aproape la nivelul platoului de pe Dealul Fântânele. Este o peșteră mică, cu o singură galerie orizontală, cotită, având lungimea totală de 12 m (fig. nr. 14). Ambii pereți ai părții terminale sunt acoperiți cu scurgeri parietale iar planșeul este format din pământ afânat și resturi vegetale. Peștera s-a explorat și cartat în iunie 1976.

12. Peștera de Sus de la Boiu

Peștera este situată la capătul sudic al Văii Peșterii, la 2,5 km spre nord de localitatea Boiu de Sus. La baza unui perete vertical ce barează valca Peșterii se deschid cele două intrări ale Peșterii de Sus de la Boiu, la altitudinea de 450 m. Intrarea estică, mai mică, conduce într-o galerie rectilinie și joasă cu terminație frumos concreționată. Portalul vestic constituie intrarea principală a grotii. Pe sub bolta largă se pătrunde în spațioasa galerie cu planșeu orizontal. Ocolind un pilier larg, la 50 m de la intrare, galeria se termină brusc în fața unui perete transversal ce barează înaintarea. Spre stânga se ramifică o scurtă galerie ascendentă cu două mici trepte pozitive. Pe dreapta, urcând un tobogan alunecos, se poate pătrunde într-o galerie din ce în ce mai îngustă, ce se deschide și ea după câteva coturi (fig. nr. 15).

Cu toate diverticulele, peștera prezintă o dezvoltare de 150 m, cu o denivelare de 9 m. A fost menționată încă în lucrările din secolul trecut. S-a cartat în mai 1976.

13. Avenul de la Boiu de Sus

Este situat la limita vestică a unui mic pâlț de pădure al Dealului Fântânele, deasupra Peșterii de Sus de la Boiu. Gura largă a avenului este bine mascată de vegetație și se deschide la 510 m altitudine. Avenul este format dintr-un singur puț larg cu pereți verticali doar din trei părți. Dinspre vest se pot coborî cei -7 m

denivelare pe o pantă acoperită cu prundiș și resturi vegetale (fig. nr. 16). Avenul a fost explorat și cartat în iunie 1976.

14. Peștera Mică de la Boiu de Sus

Este situată în versantul ce barează dinspre sud Valea Peșterii. Intrarea mică se deschide pe panta împădurită la cca 60 m altitudine relativă deasupra peretelui vertical de la Peștera de Sus de la Boiu. Peștera este constituită dintr-o singură galerie descendentă ce se strămtează succesiv și se încheie la 8 m de la intrare.

15. Avenul din Poieni

Acest aven este situat la 490 m altitudine pe versantul stâng al sectorului central al șirului de doline ce marchează cursul subteran al sistemului Peștera de Sus de la Boiu și Peștera de Jos de la Boiu (fig. nr. 17).

În vecinătatea și puțin mai deasupra Peșterii din Poieni, se deschide gura strămtă a avenului. Puțul de intrare, la profunzimea de 6 m se abate într-o galerie în pantă cu un planșeu pietros care după încă 5 m devine orizontală. Pereții galeriei inferioare sunt acoperiți cu scurgeri parietale și mici clusterite, iar planșeul este format din prundiș. Avenul a fost explorat și cartat în mai 1976 pe o lungime de 12 m și cu o denivelare de -12 m.

16. Peștera din Poieni

Este situată în vecinătatea Avenului din Poieni, cu intrarea relativ mică ce se deschide la altitudinea de 480 m.

Peștera are o dezvoltare de 35 m, având denivelarea de 15,5 m. Este formată dintr-o sală de intrare spațioasă cu planșeul descendent ce conduce spre un pasaj îngust, care dă acces într-un puț larg ce se înfundă în sala terminală cu 8 m mai jos. A fost explorată și cartată în mai 1976 (fig. nr. 18).

17. Peștera Gura Pietrii

Este situată deasupra și spre est de Peștera de Jos de la Boiu, la 480 m altitudine, în versantul stâng al șirului central de doline de la Boiu de Sus. Cavitatea este constituită dintr-o singură sală joasă, cu tavanul plan-orizantal (fig. nr. 19). De la intrare, planșeul coboară cu o pantă de bolovăniș. Nu prezintă nici un fel de depunere calcică. A fost explorată și cartată în iunie 1976.

18. Avenul din Vârful Galben

Este situat pe panta sud-estică a Vârfului Galben ce domină toată zona cu înălțimea de 660 m. Gura avenului se deschide în fundul unei doline adânci, la 600 m altitudine. Avenul este format dintr-un sistem de puțuri și săli dispuse în trepte succesive, coborând spre cota de -73 m. (fig. nr. 20). Intrarea se prezintă sub forma unei nișe înguste din fundul unei mici cavități. Puțul de intrare în trei trepte coboară 15 m, după care debușează într-o sală mai spațioasă a cărui

planșeu înclinat conduce spre următoarea verticală. Până la cota de -34 m se coboară o nouă treaptă de 10 m, după care urmează din nou 15 m coborâre. La jumătatea înălțimii acesteia din urmă, se poate traversa într-o sală vestică suspendată. Din sala de la cota de -50 m, un pasaj îngust cu o mică treaptă de 5 m conduce spre ultima verticală a avenului. Această ultimă coborâre de 15 m permite accesul în sala inferioară a avenului. În colțul sudic, un mic ponor temporar activ marchează cota de -73 m în aven. Spre stânga, o mică pantă abruptă urcă spre un mic etaj intermediar, format dintr-o platformă frumos ornamentată cu concrețiuni calcitice. Din dosul unei stalagmite uriașe se ramifică spre stânga o mică galerie argiloasă iar spre dreapta o galerie frumos concreționată, cu o pantă ascendentă ce înaintează spre sud pe o lungime de 15 m. Avenul a fost explorat și cartat în mai 1976.

19. Peștera din Vârful Galben

Situată într-o mică vale oarbă, suspendată în vecinătatea dolinei de intrare a Avenului din Vârful Galben. Intrarea peșterii se deschide la 620 m altitudine, deasupra ponorului activ al cursului văii mici. Cavitatea este formată dintr-o singură sală, cu mici dimensiuni, și câteva mici diverticole, totalizând 10 m lungime.

20. Peștera de Jos de la Boiu

Această peșteră constituie resurgența apelor Văii Peșterii. Intrarea peșterii se deschide la baza unei rupturi calcaroase, la 400 m altitudine, în extremitatea nordică a localității Boiu de Sus.

Cavitatea este formată dintr-o singură galerie activă, având dezvoltarea de 71 m. Într-o porțiune estică, fosilă, a peșterii s-au găsit urme de chiropterit, care dovedesc prezența coloniilor de lilieci în acest sector. Peștera a fost cartată în mai 1976. (fig. nr. 21).

3030. BAZINUL VĂII GLODULUI

1. Peștera suspendată

Situată în versantul stâng al Văii Glodului, la capătul estic al localității Godinești. Intrarea peșterii se deschide la altitudinea de 480 m, suspendată în abruptul situat deasupra Peșterii de Sus de la Godinești (fig. nr. 22).

Peștera este formată dintr-o galerie centrală ascendentă rectilinie cu orientare sudică. În sectorul central prezintă o mică treaptă pozitivă de 1 m, un horn înalt de 9 m și un mic diverticol cotit. Cavitatea are o dezvoltare de 29 m și a fost explorată în mai 1977.

2. Peștera de Sus de la Godinești

Este situată în versantul stâng al Văii Glodului, la extremitatea estică a localității Godinești, la 460 m altitudine. Intrările peșterii se deschid într-o ruptură calcaroasă cu 50 m mai sus de talvegul văii. Peștera este formată dintr-o galerie principală activă, cu mici săli și diverticole de ambele părți (fig. nr. 23).

Sub aspect hidrografic, peștera constituie o captare subterană spre Valea Glodului, al unui mic curs, afluent al văii principale. Apele care intră în peșteră, după un parcurs de 50 m, reapar la lumina zilei prin intrarea principală a peșterii, în mici cascade.

3. Peștera de Jos de la Godinești

Este situată în versantul stâng al Văii Glodului, la 1 km în aval de Peștera de Sus de la Godinești. Intrarea largă se deschide la 450 m altitudine, deasupra unui izvor carstic cu un debit considerabil (fig. nr. 24). Cavitata este formată dintr-o galerie principală, orientată spre sud-est, care la 50 m de la intrare se ramifică în cinci brațe. Spre dreapta se lărgeste o sală înaltă din care de pe o terasă se ramifică un sector cu galerii înguste și hornuri. A doua ramificație, tot spre dreapta, se închide treptat la profunzimea de 15 m. Puțin mai spre est, urmează o galerie secundă din care apare cursul activ al peșterii, sub forma unui firicel de apă. În continuarea galeriei principale, după o mică treaptă pozitivă se realizează și a patra derivație, sub forma unei galerii strâmte, ascendente, dezvoltată pe o diaclază înaltă. Spre stânga doar o mică galerie pornește puțin cotit, paralel cu direcția galeriei principale. Toate galeriile însumează o lungime totală de 207 m, cu o denivelare de 12 m. În galeria principală, micul curs subteran curge pe un planșeu nisipos cu pietriș și blocuri mici de piatră. La intrarea galeriei diaclazei, mari cantități de guano dovedesc prezența unei mari colonii de lilieci. Puțin spre stânga se văd și urme de săpături, din care s-au colectat printre altele unelte și urme ale omului preistoric (Téglás Gábor, 1889-90).

4. Peștera Deasupra Casei lui Sârbu

La cca 500 m în aval de Peștera de Jos de la Godinești, în versantul împădurit, la 450 m altitudine se deschide gura ascunsă a Peșterii deasupra Casei lui Sârbu.

Intrarea verticală, după 3 m, pătrunde într-o săliță din care o galerie descendentă coboară spre un mic puț ce conduce în galeria principală inferioară a peșterii (fig. nr. 25).

Galeria principală ușor descendentă, treptat se lărgeste într-o sală spațioasă, cu planșeul constituit din microgururi active. Din capătul opus al sălii, galeria se continuă îngust, coborând două trepte de 6 și 3 m în săli mai mici ca să se închidă la cota de -27 m.

Peștera are o dezvoltare de 93 m și este concreționată. A fost cartată în iunie 1976.

5. Peștera Mică

Situată la 410 m altitudine pe versantul stâng al Văii Glodului, în dreptul centrului localității Godinești. Mica grotă prezintă o singură galerie ascendentă de 8 m lungime cu un pasaj îngust și porțiuni concreționate.

6. Peștera Neagră

Este situată în versantul stâng al Văii Glodului, la 445 m altitudine. Intrările peșterii se deschid la 45 m altitudine față de talvegul văii. Peștera este formată dintr-un sector labirintic, cu pilieri și câteva galerii scurte și diverticule concreționate. În zona cu pilieri se realizează și a patra intrare sub forma unui puț de 6 m profunzime (fig. nr. 26). Cavitățile totalizează o lungime de 52 m și a fost explorată și cartată în martie 1978.

7. Peștera cu strămturi

Este situată în imediata vecinătate a Peșterii Negre, cu intrarea amplasată la 445 m altitudine, în versantul stâng al Văii Glodului. Peștera prezintă o singură galerie ascendentă, cotită, care după o mică treaptă poziivă de 1 m debușează într-o sală spațioasă cu planșeu argilos (fig. nr. 27). Cavitățile are o dezvoltare de 19 m. A fost explorată și cartată în martie 1978.

BIBLIOGRAFIE

1. BLEAHU, M.D., 1974, *Morfologie carstică*. Edit. Științifică, București.
2. BLEAHU M.D., POVARĂ I., 1976, *Catalogul peșterilor din România*. Edit. C.N.E.F.S. București.
3. IANOVICI V. și colab., 1977, *Geologia Munților Apuseni*. Edit. Acad. București
4. KUUN G., TORMA ZSOFIA, TÉGLÁS G., 1902, *Hunyadvármegye története*, Budapest.
5. PAPP K., 1902, *Zám vidékének földtani viszonyai*. In: A Mag. Kir. Földt. Intézet jelentése. Budapest.
6. TÉGLÁS G., 1890 *Az Erdélyi Érczhegység övében, Zámától az Ampoly völgyéig kinyomozott barlangok rövid áttekintése*. In: Földt. Közl. vol. XX. Budapest.
7. TÉGLÁS G., 1889-1990, *Ujabb barlangok az Erdélyi Érczhegység övéből*. In: Magy. Tudományos Akad. Matem. és Természet. Tud. Közl., vol. XXIII, Budapest.

LES GROTTES DE LA ZONE CARSTIQUE GODINEȘTI-CĂRMĂZĂNEȘTI (DÉP. DE HUNEDOARA)

R É S U M É

L'article présente le résultat des recherches effectuées par les membres du cercle des spéléologues „Liliacul” Arad, en 1976-1978, dans la zone carstique Godinești-Cărmăzânești située au 10-13 km N-E de Zam (Dép. de Hunedoara).

Ont été routés et explorés 27 cavités naturelles donc 5 grottes dépassant la longueur de 100 m.

Schița zonei carstice GODINEȘTI CĂRMĂZĂNEȘTI

1. P.nr.1 din STE. POIENII	Av. de la BOIU de SUS
P.nr.2 din STE. POIENII	7. P. din POIENI
P. MARE din STE. POIENII	Av. din POIENII
2. P. din PRIPORUL POIENII	8. P. GURA PIETRI
3. PODUL NAT. de la CĂRM	9. P. de JOS de la BOIU
4. P.nr.1 de la POD. NAT.	10. Av. din Vf. GALBEN
F.nr.2 de la POD. NAT.	11. P. SUSPENDATĂ
P.nr.3 de la POD. NAT.	12. P. de SUS de la GOD.
P.nr.4 de la POD. NAT.	13. P. de JOS de la GOD.
P.nr.5 de la POD. NAT.	14. Av. DEAS CASEI lui SÎR.
5. P. de la VIEZURIMI	15. P. MICĂ
6. P. de SUS de la BOIU	16. P. NEAGRĂ
	P. cu STRÎMTURI

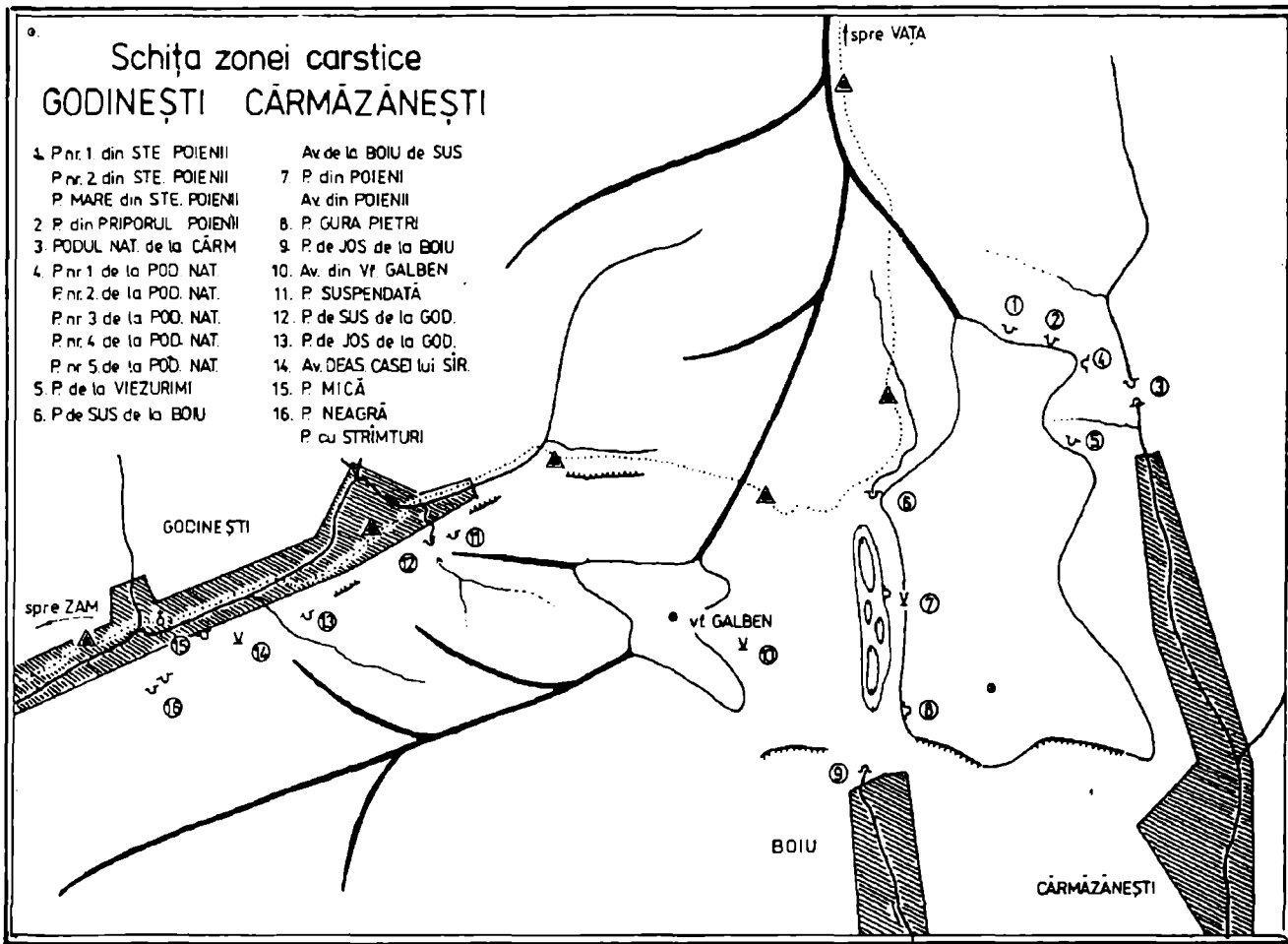

Fig. nr. 1

Nr.	Numele cavităților	lung.	deniv.
Bazinul văii GURASADA			
1.	P. nr. 1. din STEANUL POIENII	18 m.	3 m.
2	P. nr. 2. din STEANUL POIENII	18 m.	3,5 m.
3	P. MARE din STEANUL POIENII	81 m.	4 m.
4	P. din PRIPORUL POIENII	23 m.	9 m.
5	PODUL NATURAL de la CĂRMĂZĂNEȘTI	164 m.	4 m.
6	P. nr. 1. de la PODUL NATURAL	36 m.	4 m.
7.	P. nr. 2. de la PODUL NATURAL	34 m.	3 m.
8.	P. nr. 3. de la PODUL NATURAL	19 m.	4 m.
9.	P. nr. 4. de la PODUL NATURAL	90 m.	5 m.
10.	P. nr. 5. de la PODUL NATURAL	20 m.	-
11.	P. de la VIEZURIMI	12 m.	-
12.	P. de SUS de la BOIU	150 m.	9 m.
13.	P. MICA de la BOIU de SUS	6 m.	2 m.
14.	Av. de la BOIU de SUS	11 m.	7 m.
15.	P. din POIENI	35 m.	15 m.
16.	Av. din POIENI	12 m.	9,5 m.
17.	P. GURA PIETRII	12 m.	3 m.
18.	P. din VÂRFUL GALBEN	10 m.	-
19.	Av. din VÂRFUL GALBEN	154 m.	73 m.
20.	P. de JOS de la BOIU	71 m.	-
Bazinul văii GLODULUI			
1.	P. SUSPENDATĂ	29 m.	9 m.
2.	P. de SUS de la GODINEȘTI	279 m.	20 m.
3.	P. de JOS de la GODINEȘTI	207 m.	12 m.
4.	P. DEASUPRA CASEI lui SÂRBU	93 m.	27 m.
5.	P. MICĂ	8 m.	2 m.
6.	P. NEAGRĂ	52 m.	6 m.
7.	P. cu STRĂMTURI	19 m.	6 m.

Fig. nr. 2

		Carst de platou	Carst de versant	T o t a l
Active	nr. cavități	-	4	4
	m. galerii	-	721	721
Fosile	nr. cavități	8	15	23
	m. galerii	390	552	942
Total	nr. cavități	8	19	27
	m. galerii	390	1273	1663

Fig. nr. 3

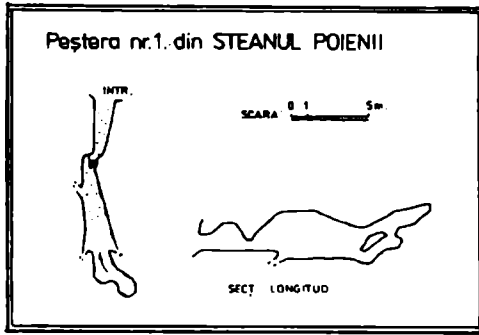

Fig. nr. 4

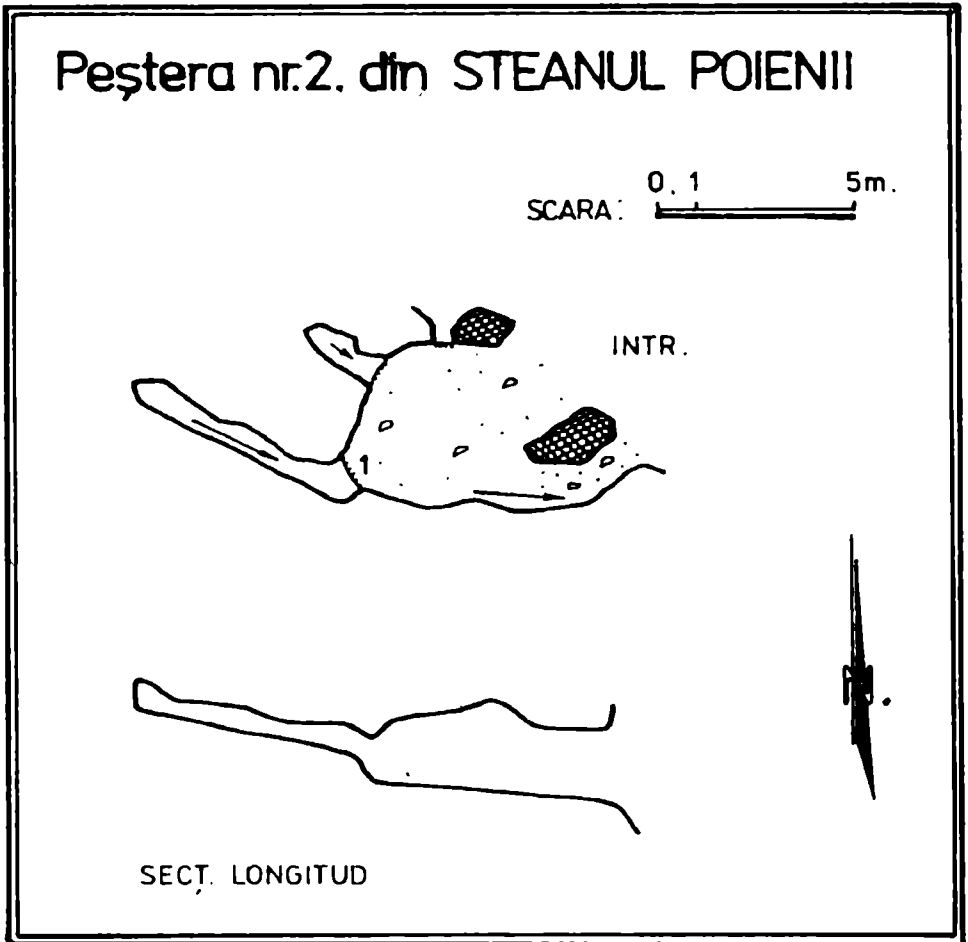
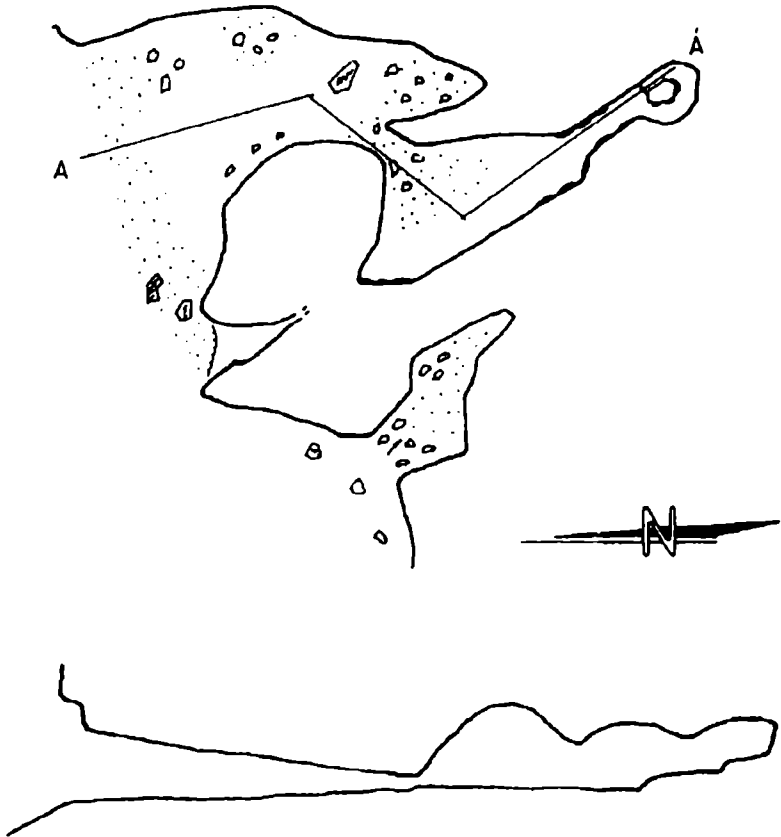

Fig. nr. 5

o.

Peștera MARE din STEANUL POIENII

SCARA: 0 5 10m.

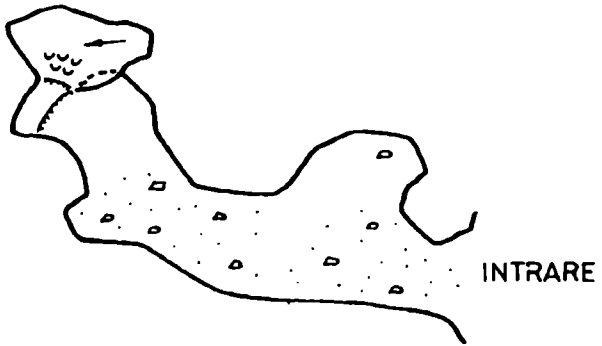
SECTIUNEA LONGITUDINALĂ A - A

Fig. nr. 6

e.

Peștera din PRIPORUL POIENII

SCARA: 0 1 4 m.

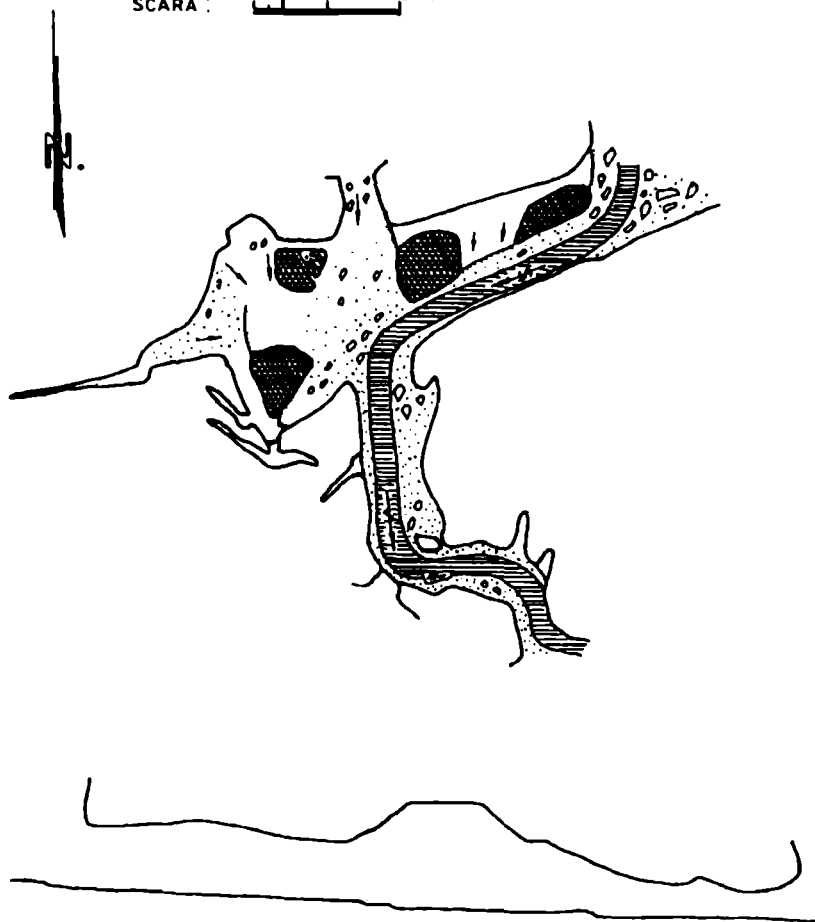

SECȚIUNEA LONGIT.

Fig. nr. 7

PODUL NATURAL de la CĂRMĂZĂNEȘTI

SCARA : 0 2 5 10m.

SECTIUNEA LONGITUDINALA PE LINIA CURSULUI ACTIV

Fig. nr. 8

Peștera nr.1. de la PODUL
NATURAL de la CĂRMĂZĂNEȘTI

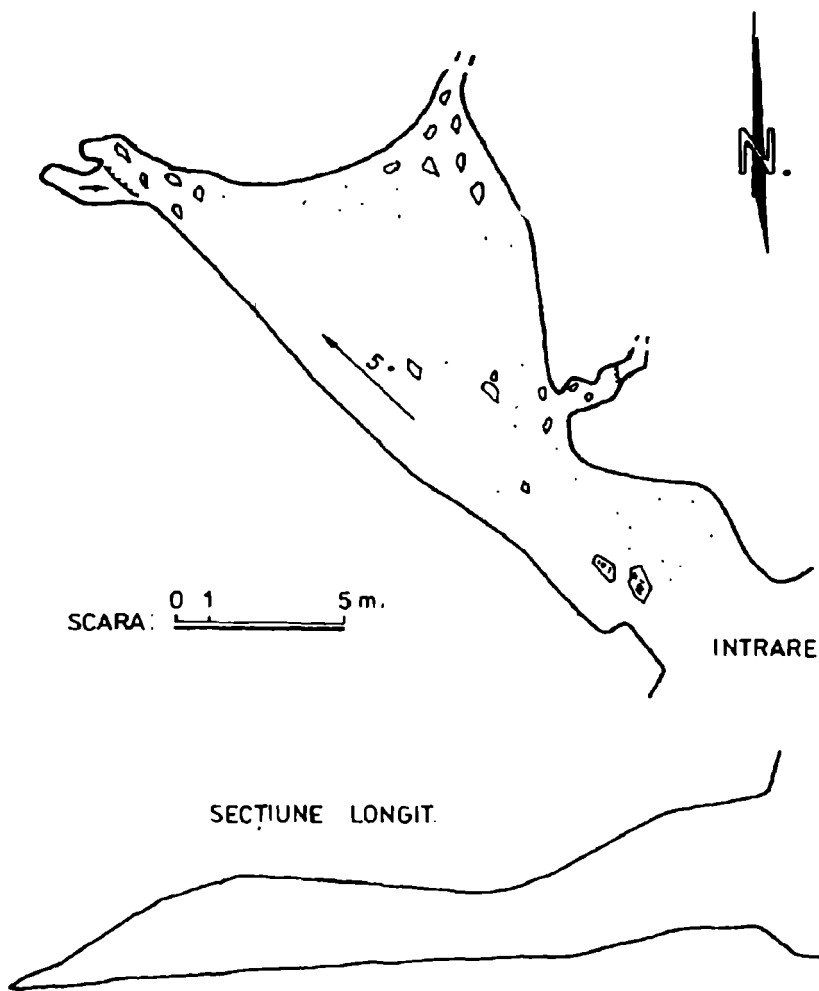

Fig. nr. 9

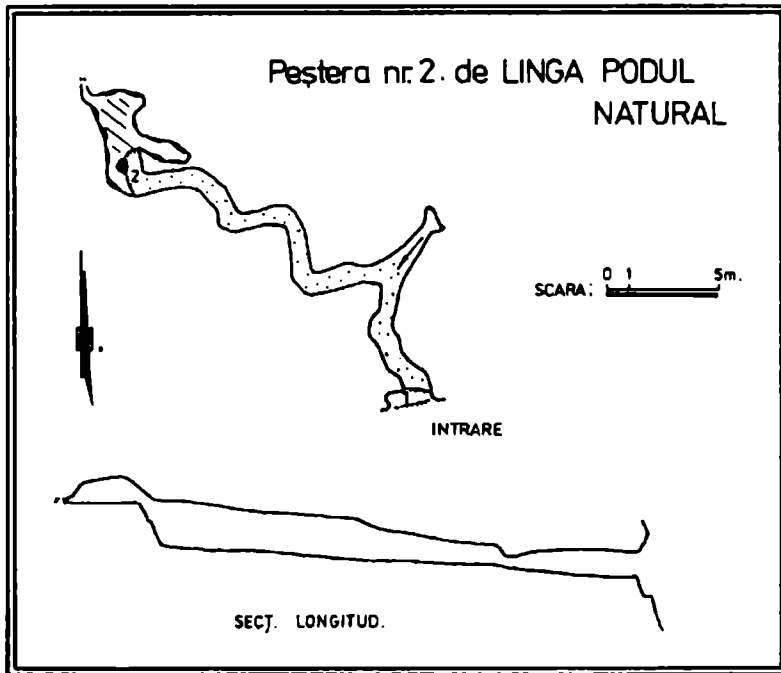

Fig. nr. 10

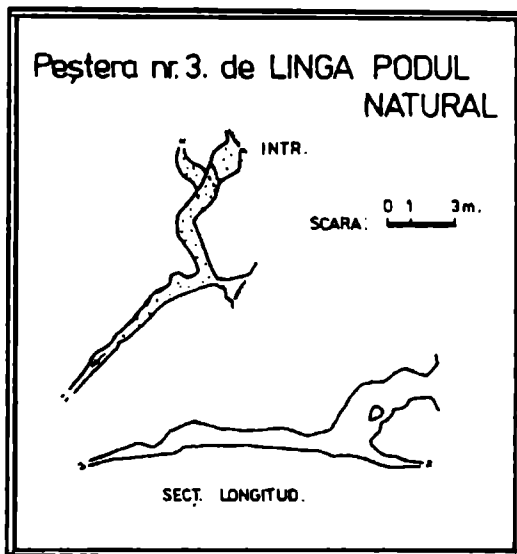

Fig. nr. 11

Pestera nr.4. de LÎNGA PODUL NATURAL

SCARA
0 1 5 m.

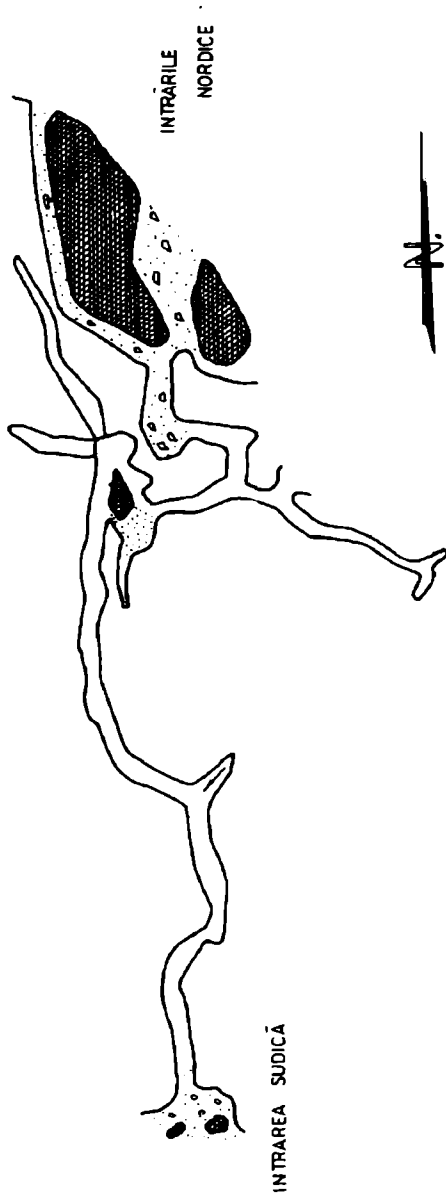

Fig. nr. 12

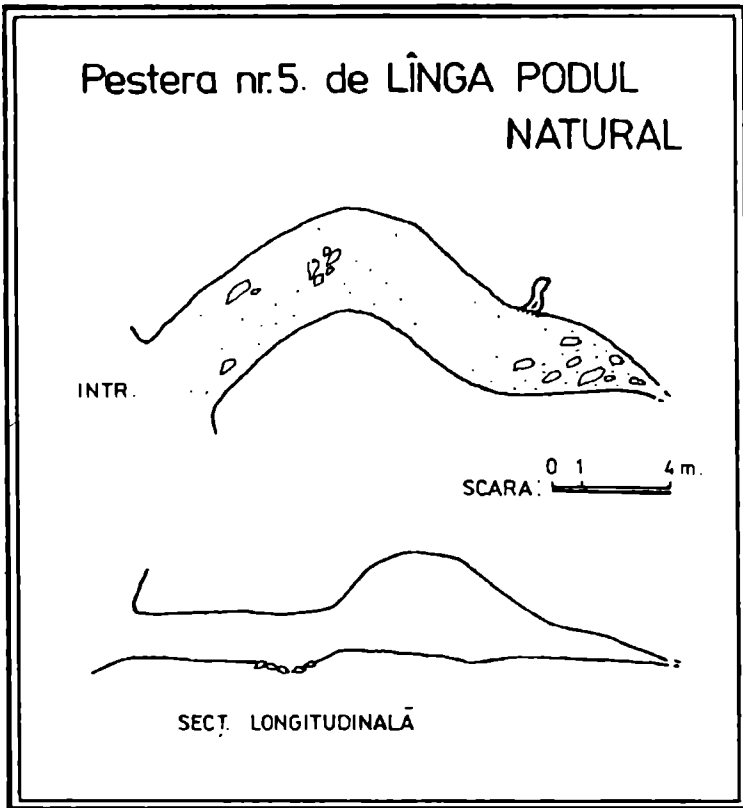

Fig. nr. 13

Fig. nr. 14

PEȘTERA de SUS de la BOIU

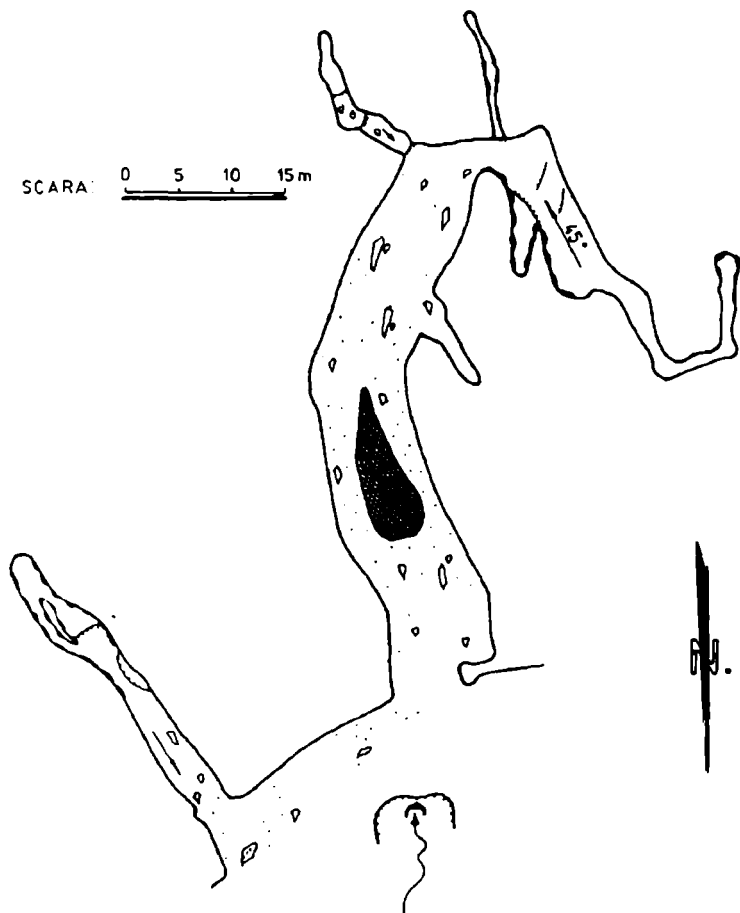

Fig. nr. 15

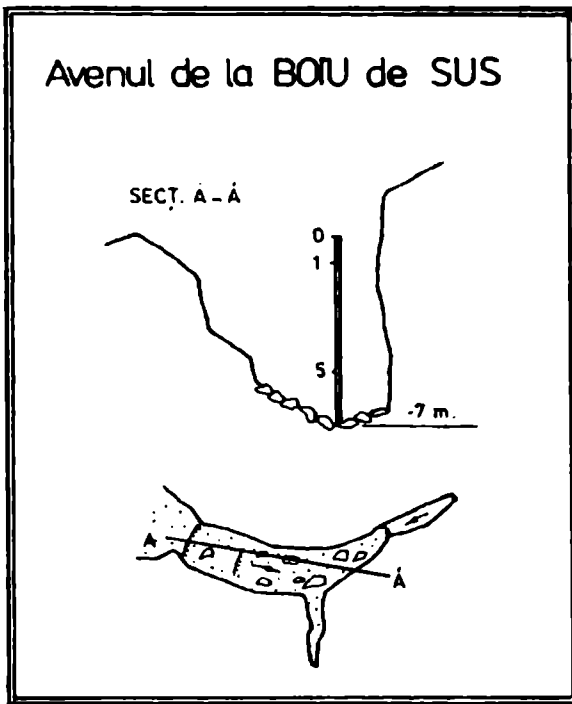

Fig. nr. 16

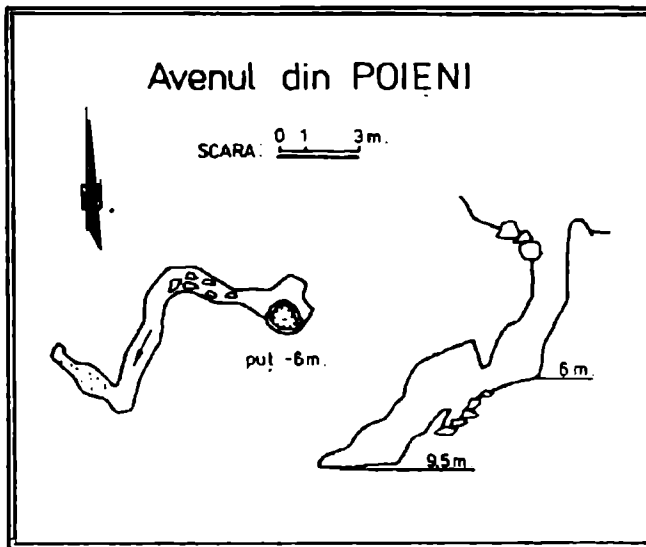
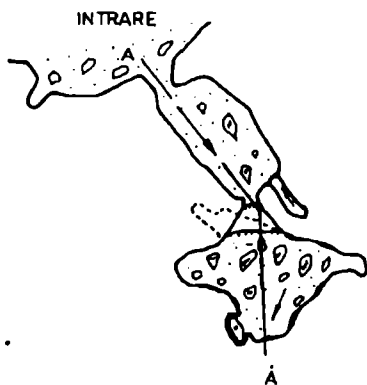

Fig. nr. 17

Peștera din POIENI

SCARA: 0 1 5m.

SECT. A — Ă

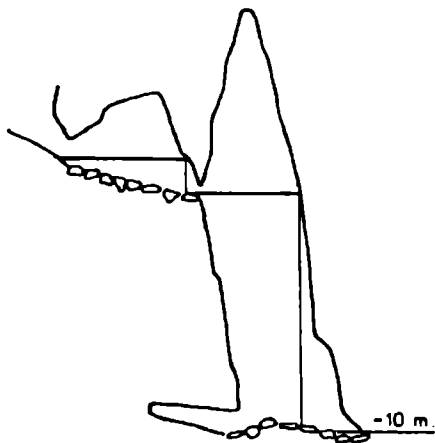
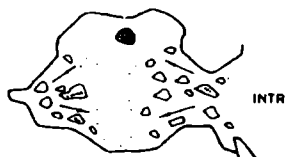

Fig. nr. 18

Peștera GURA PIETRII

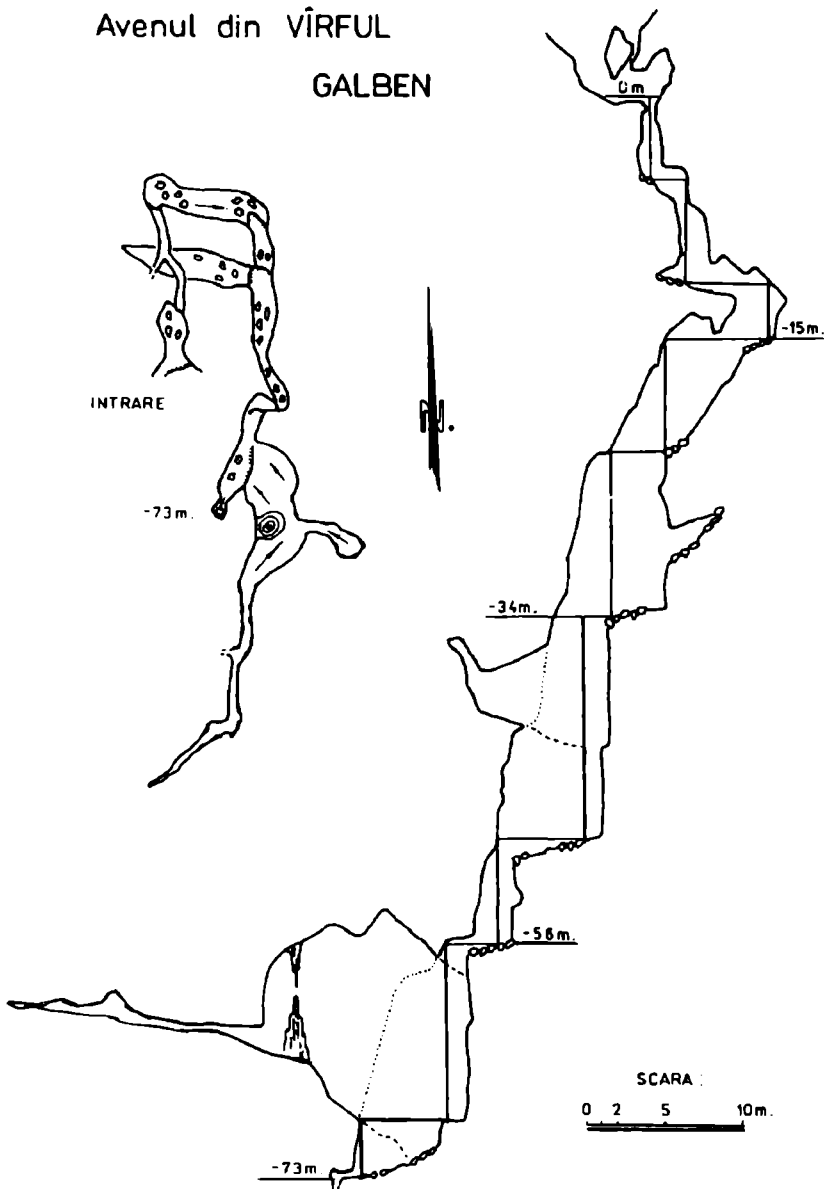
SCARA: 0 1 3m.

SECT. LONGITUD.

Fig. nr. 19

Avenul din VÎRFUL
GALBEN

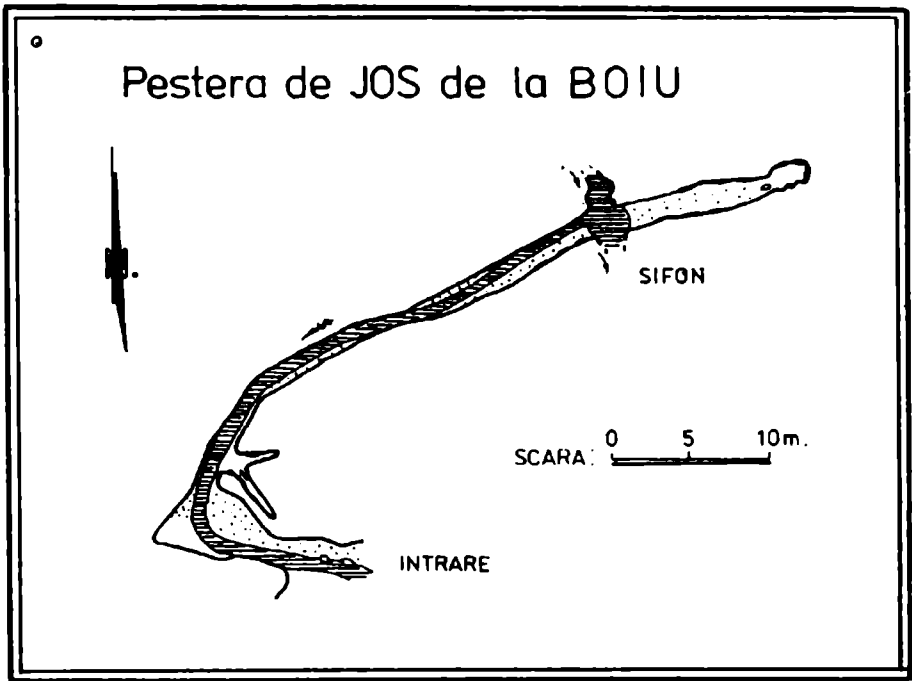

Fig. nr. 21

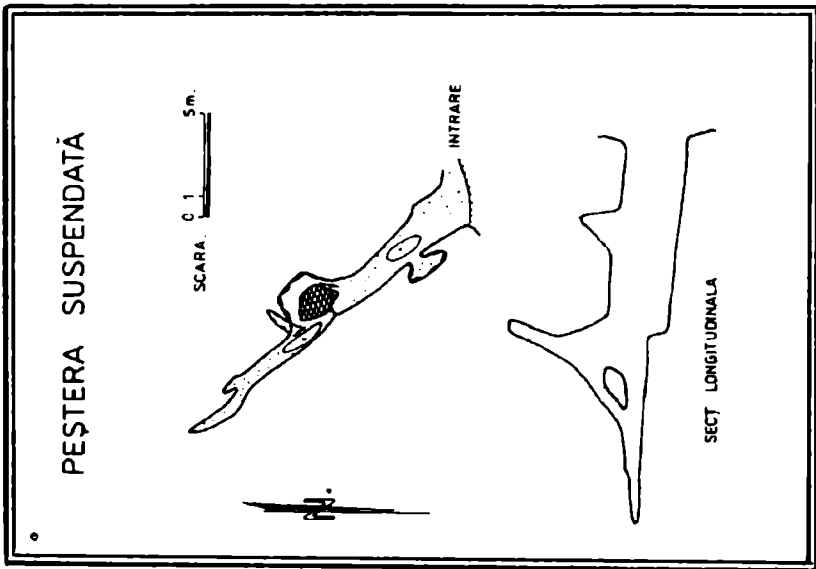

Fig. nr. 22

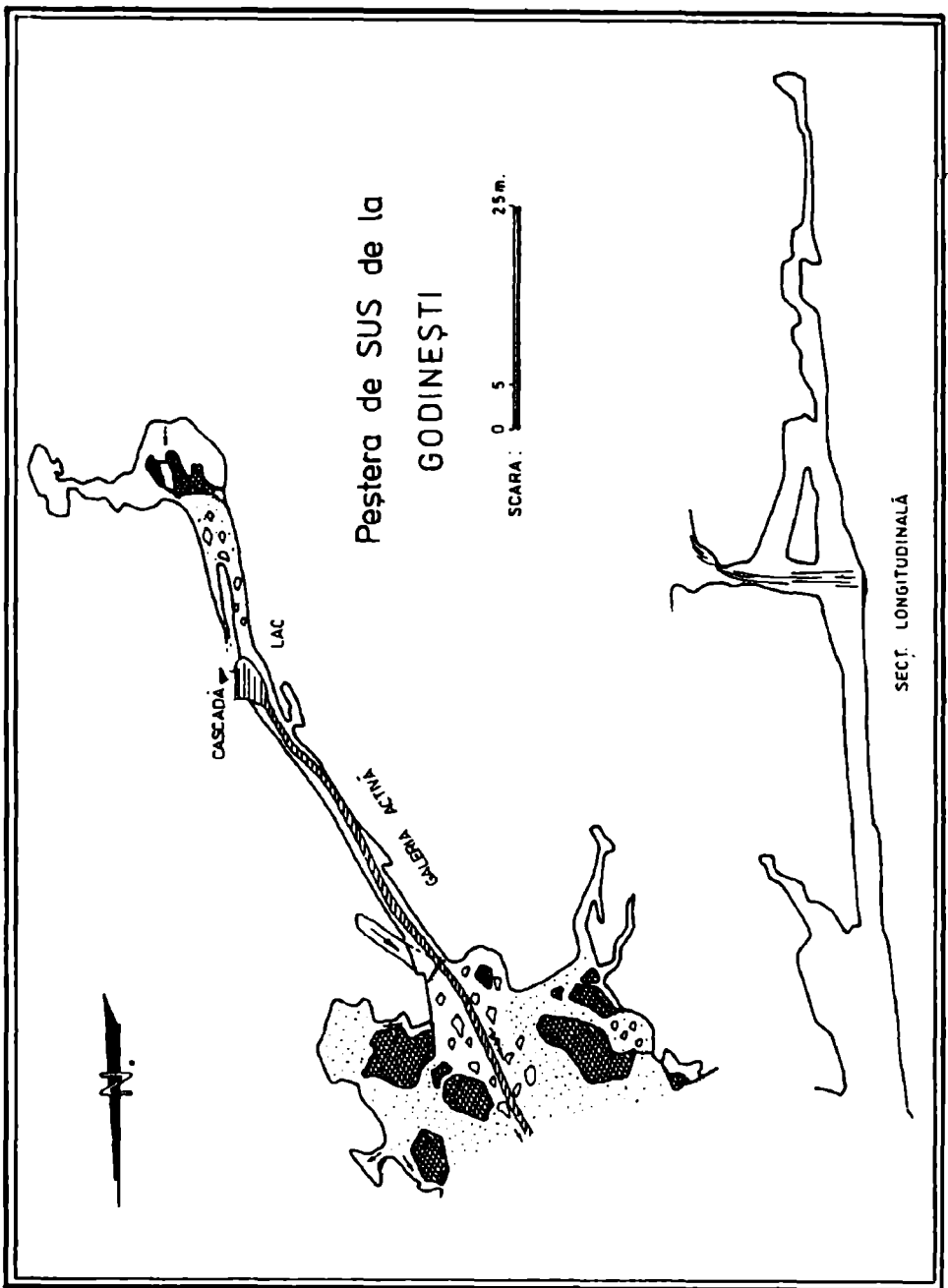

Fig. nr. 23

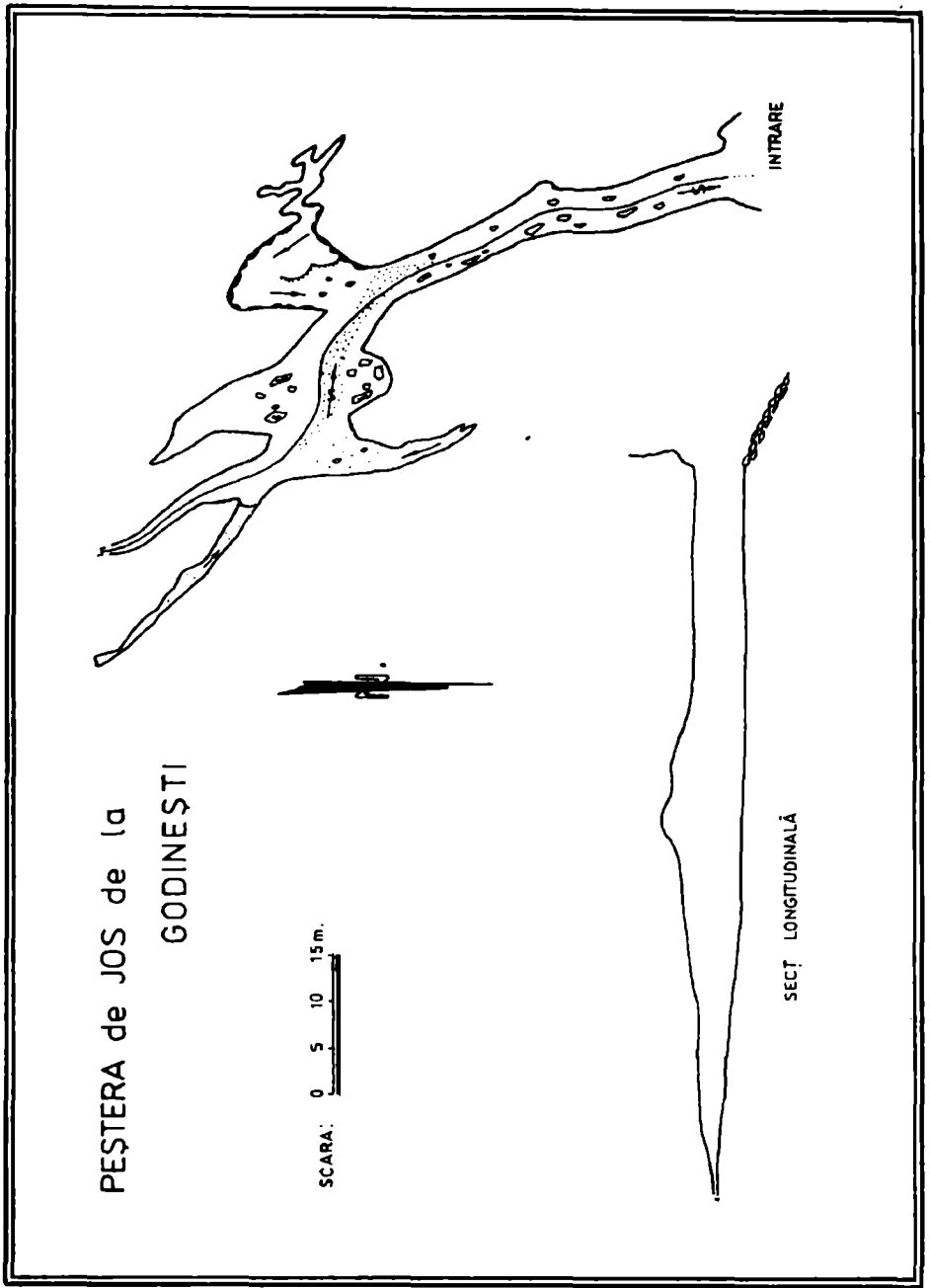

Fig. nr. 24

Peștera DEASUPRA CASEI lui SÎRBU

SCARA: 0 5 10m.

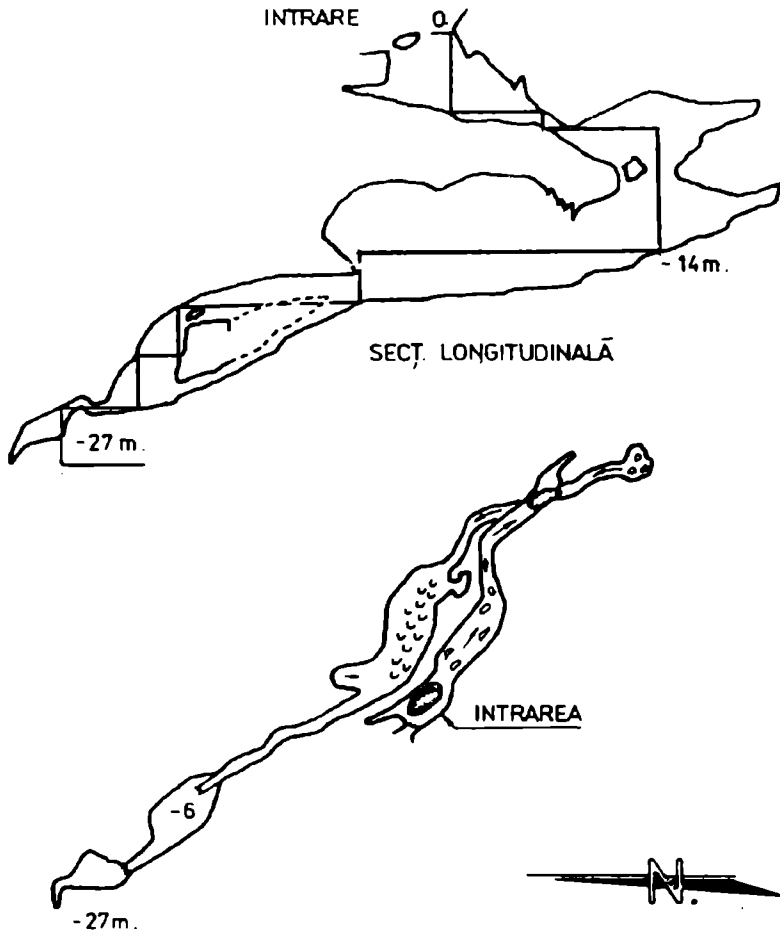

Fig. nr. 25

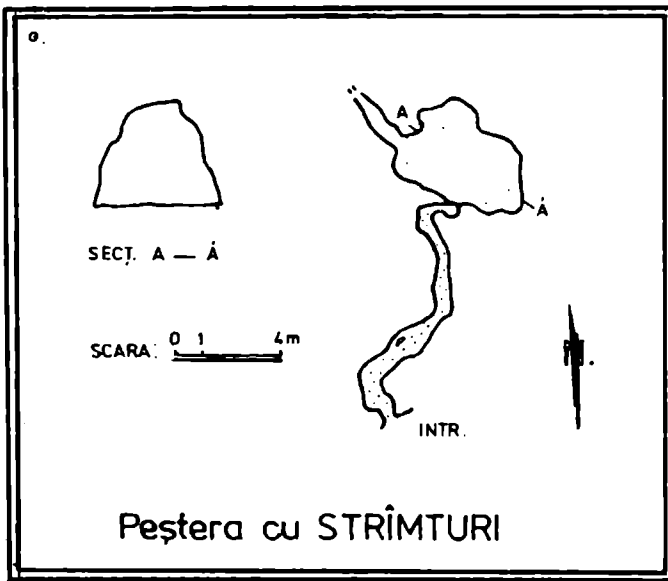

Fig. nr. 26

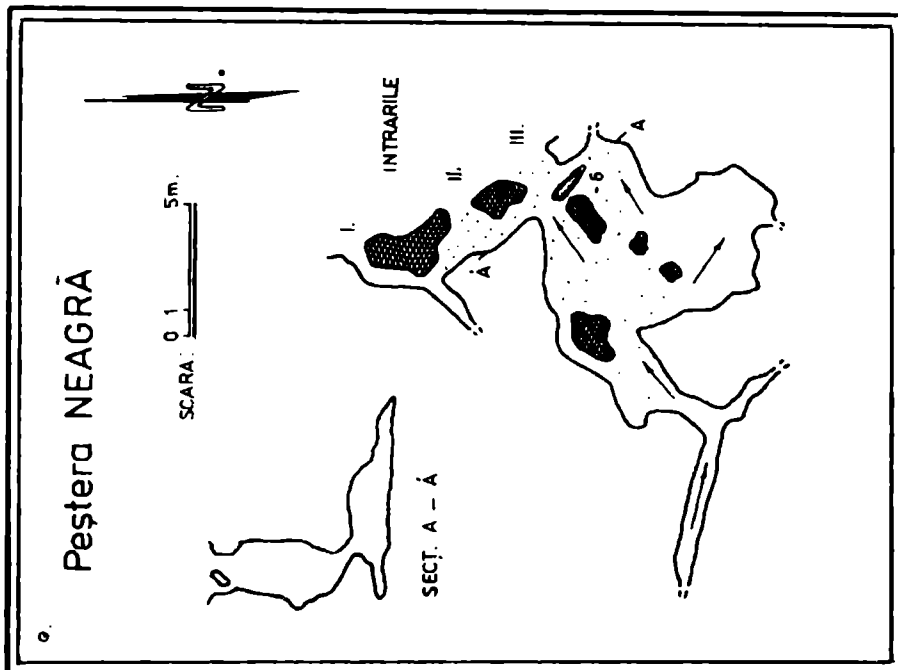

Fig. nr. 27